

Затверджено Рішенням Правління
ПрАТ СК «ПЗУ Україна»
від «25» квітня 2024 року № 53/2024

введено в дію Наказом Голови Правління
ПрАТ СК «ПЗУ Україна»
від «25» квітня 2024 року № 40

ЗАГАЛЬНІ УМОВИ СТРАХОВОГО ПРОДУКТУ «ВНУТРІШНЄ ОBOB'ЯЗКОВЕ СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВЛАСНИКІВ НАЗЕМНИХ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ»

Ці Загальні умови страхового продукту «Внутрішнє обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (далі – Загальні умови) розроблені та впроваджені на підставі Політики з андеррайтингу щодо укладення внутрішніх договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, затвердженої Рішенням Правління ПрАТ СК «ПЗУ Україна» від 25.04.2024 р. № 53/2024 та Політики з розроблення та впровадження страхових продуктів у Приватному акціонерному товаристві «Страхова компанія «ПЗУ Україна», затвердженої Рішенням Правління ПрАТ СК «ПЗУ Україна» від 18.04.2024 р. № 47/2024.

1. ПОНЯТТЯ І ТЕРМІНИ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ В ДОГОВОРІ СТРАХУВАННЯ

1.1. Страховик – ПрАТ СК «ПЗУ Україна».

1.2. Страхувальник – юридична особа або дієздатний громадянин, що уклав із Страховиком договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб під час експлуатації наземного транспортного засобу.

1.3. Потерпілий – юридична або фізична особа, життю, здоров'ю та/або майну якої заподіяна шкода внаслідок дорожньо-транспортної пригоди з використанням транспортного засобу.

1.4. Особа, відповідальність якої застрахована, – Страхувальник або інша особа, яка правомірно володіє забезпеченим транспортним засобом. Володіння забезпеченим транспортним засобом вважається правомірним, якщо інше не встановлено законом або рішенням суду.

1.5. Наземний транспортний засіб (далі – транспортний засіб) – пристрій, призначений для перевезення людей та/або вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів, які підлягають державній реєстрації та обліку у територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України та/або допущені до дорожнього руху, а також ввезені на митну територію України для тимчасового користування, зареєстровані в інших країнах.

1.6. Власник транспортного засобу – юридична або фізична особа, яка відповідно до законів України є власником або законним володільцем (користувачем) наземного транспортного засобу на підставі права власності, права господарського відання, оперативного управління, на основі договору оренди або правомірно експлуатує транспортний засіб на інших законних підставах.

1.7. Забезпечений транспортний засіб – транспортний засіб, зазначений у чинному договорі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, за умови його експлуатації особами, відповідальність яких застрахована.

1.8. Страхова сума – грошова сума, у межах якої Страховик зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування.

1.9. Страховий поліс – єдина форма внутрішнього договору страхування, яка посвідчує укладення такого договору.

1.10. Уповноважений орган – Національний банк України.

1.11. Страховий сертифікат «Зелена картка» – страховий сертифікат єдиної форми, що застосовується в країнах - членах міжнародної системи автомобільного страхування «Зелена картка», які зазначені і не викреслені у такому сертифікаті.

1.12. Дорожньо-транспортна пригода – подія, що сталася під час руху транспортного засобу, внаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки.

1.13. Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування.

1.14. Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі – МТСБУ) – єдине об'єднання страховиків, які здійснюють обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів за шкоду, заподіяну третім особам. Членство страховика у МТСБУ є обов'язковою умовою здійснення діяльності щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

1.15. Об'єкт обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності – майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

1.16. Закон про ОЦВ – Закон України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 1961-IV від 01.07.2004.

1.17. Інші терміни вживаються у значенні, визначеному Законом про ОЦВ, Законом України «Про страхування», Конституцією України, Цивільним кодексом України а також чинними нормативно-правовими актами.

2. УМОВИ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ

2.1. СТРАХОВИЙ РИЗИК:

2.1.1. Страховим ризиком є страхування відповідальності власників наземних транспортних засобів, що здійснюється відповідно до Закону про ОЦВ. Зазначений ризик характеризується обов'язком Страховика за визначену договором страхування плату (страхову премію) здійснити страхову виплату відповідно до вимог законодавства у сфері обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів шляхом відшкодування шкоди, заподіяної особою, відповідальність якої застрахована, потерпілій третій особі та/або її майну внаслідок настання події, на випадок виникнення якої проводиться страхування (страхового ризику), під час використання (експлуатації) зазначеного в договорі страхування наземного транспортного засобу.

2.2. СТРАХОВА СУМА. СТРАХОВИЙ ПЛАТІЖ. ФРАНШИЗА

2.2.1. Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну майну потерпілих, становить 160 000 гривень на одного потерпілого. У разі якщо загальний розмір шкоди за одним страховим випадком перевищує п'ятикратну страхову суму, відшкодування кожному потерпілому пропорційно зменшується.

2.2.2. Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих, за внутрішнім договором становить 320 000 гривень на одного потерпілого.

2.2.3. Страхові виплати обмежуються страховими сумами, які діяли на дату укладення договору та зазначені в договорі страхування.

2.2.4. Розмір страхового платежу (внеску, премії) встановлюється Страховиком самостійно шляхом добутку розміру базового страхового платежу та значень відповідних коригуючих коефіцієнтів.

2.2.5. Розмір базового страхового платежу, перелік, значення коригуючих коефіцієнтів та порядок їх застосування затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

2.2.6. Розмір страхового платежу за одним внутрішнім договором страхування зменшується на 50 відсотків, за умови, що Страхувальником є громадянин України - учасник війни, особа з інвалідністю II групи, особа, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи, віднесена до I або II категорії, пенсіонер, а забезпечений транспортний засіб має робочий об'єм двигуна до 2500 сантиметрів кубічних включно та належить цьому громадянину на праві власності. Зазначена пільга надається за умови особистого керування таким транспортним засобом особою, яка належить до визначених у цьому пункті категорій громадян України, без мети надання платних послуг з перевезення пасажирів або вантажу.

2.2.7. При укладанні договору встановлюється розмір франшизи на випадок відшкодування шкоди, заподіяної майну потерпілих. Франшиза при відшкодуванні шкоди, заподіяної життю та/або здоров'ю потерпілих, не застосовується. Розмір франшизи не може перевищувати 3200 гривень. Страхове відшкодування за шкоду заподіяну майну потерпілих завжди зменшується на суму зазначеної в договорі франшизи.

2.2.8. Максимальна частка витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладанням і виконанням умов договору страхування становить 50%.

2.3. СТРОК СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ

2.3.1. Договори укладаються строком на один рік.

2.3.2. Укладення договорів на строк менший, ніж один рік, але не менш як на 15 днів допускається виключно щодо транспортних засобів: незареєстрованих – на час до їх реєстрації, тимчасово зареєстрованих – на час до їх постійної реєстрації, зареєстрованих на території іноземних держав – на час їх перебування на території України.

2.3.3. Договором протягом строку його дії може бути визначений період використання транспортного засобу, що не може становити менш як шість календарних місяців.

2.3.4. Договори щодо транспортних засобів, що підлягають обов'язковому технічному контролю відповідно до Закону України "Про дорожній рух", укладаються за умови проходження зазначеними транспортними засобами обов'язкового технічного контролю, якщо вони згідно з протоколом перевірки технічного стану визнані технічно справними.

2.3.5. Договори щодо транспортних засобів, що підлягають обов'язковому технічному контролю, укладаються на строк, що не перевищує строку чергового проходження транспортним засобом обов'язкового технічного контролю відповідно до вимог Закону України "Про дорожній рух".

2.4. ТЕРИТОРІЯ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ

2.4.1. Договір страхування діє виключно на території України.

3. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ТА/АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

3.1. Страхувальник має право:

3.1.1. до укладання договору страхування отримати від Страховика інформацію щодо умов страхового продукту та договору страхування, інформацію про Страховика, страхового посередника (якщо договір страхування укладається при посередництві страхового посередника) та іншу інформацію, визначену законодавством України;

3.1.2. у разі втрати страхового поліса звернутися до Страховика із заявою щодо видачі дублікату та безкоштовно отримати його протягом 7 календарних днів;

3.1.3. у разі втрати або використання бланка повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду звернутися до Страховика із письмовою заявою щодо видачі нового бланку такого повідомлення та безоплатно отримати його;

3.1.4. припинити дію договору страхування або відмовити від нього у порядку, передбаченому розділом 5 цих Загальних умов;

3.1.5. реалізовувати інші права, передбачені договором страхування та законодавством України.

3.2. Страхувальник зобов'язаний:

3.2.1. перед укладенням договору страхування поінформувати Страховика (або страхового посередника, якщо договір страхування укладається за участі страхового посередника) про всі діючі внутрішні договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладені з іншими страховиками щодо транспортного засобу щодо якого має намір укласти договір страхування зі Страховиком, а також, за вимогою Страховика, надати інформацію про всі відомі обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику. Перелік істотної інформації, яку Страхувальник зобов'язаний надати Страховику (страховому посереднику) перед укладанням договору страхування, зазначений в пункті 5.7. цих Загальних умов;

3.2.2. письмово повідомити Страховика не пізніше ніж за 30 днів до бажаної дати дострокового припинення дії договору страхування та, якщо договір страхування був укладений в паперовому вигляді, надати оригінал поліса Страховику;

3.2.3. сплатити страхову премію у порядку та строки, встановлені Страховиком або окремим договором;

3.2.4. сприяти Страховику в розслідуванні причин та обставин дорожньо-транспортної пригоди, а саме: надати для огляду належний йому транспортний засіб або інше пошкоджене майно, повідомити Страховика про всі відомі йому обставини та надати для огляду та копіювання наявні у нього документи щодо цієї дорожньо-транспортної пригоди протягом семи робочих днів з дня отримання ним відповідної інформації або документа. Якщо Страхувальник з поважних причин не мав змоги виконати ці дії, він має підтвердити це документально;

3.2.5. компенсувати потерпілому суму франшизи, якщо вона була передбачена договором страхування і якщо Страхувальник є особою, відповідальною за завдані збитки. Якщо Страхувальник не є особою, відповідальною за завдані збитки, то компенсувати потерпілому суму франшизи має безпосередньо ця особа;

3.2.6. виконувати інші обов'язки, встановлені законодавством України.

3.3. Страховик має право:

3.3.1. перевіряти інформацію, надану Страхувальником та/або особою, яка має право на отримання відшкодування, а також виконання ним(и) вимог та умов Закону Про ОЦВ;

3.3.2. з'ясувати причини, обставини і наслідки страхового випадку, звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій у порядку, визначеному статтями 103 та 113 Закону України «Про страхування»;

3.3.3. відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених розділом 10. Загальних умов та законодавством України;

3.3.4. достроково припинити дію договору страхування у порядку, передбаченому пунктом 6.3. та законодавством України;

3.3.5. реалізовувати інші права, передбачені законодавством України.

3.4. Страховик зобов'язаний:

3.4.1. до укладення договору страхування на підставі отриманої інформації від клієнта (Страхувальника) з'ясувати його потреби та вимоги у страхуванні;

3.4.2. перед укладанням договору страхування надати Страхувальнику необхідну, повну, доступну та достовірну інформацію про страхову послугу та/або посередницьку послугу та про Страховика у обсязі, визначеному законодавством, достатньої для прийняття ним свідомого рішення про укладання договору страхування або про відмову від укладання договору страхування;

3.4.3. встановити факт, причини та обставини події, яка може бути визнана страховим випадком за договором страхування;

3.4.4. протягом двох робочих днів з дня отримання повідомлення про настання події, що містить ознаки страхового випадку, розпочати її розслідування, у тому числі здійснити запити щодо отримання відомостей, необхідних для своєчасного здійснення страхового відшкодування;

3.4.5. здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування та Закону про ОЦВ;

3.4.6. у разі отримання заяви від Страхувальника щодо видачі йому дублікату полісу (якщо договір страхування укладався в формі паперового документа), протягом семи календарних днів безкоштовно видати дублікат;

3.4.7. у разі втрати або використання Страхувальником бланка повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду на підставі письмової заяви Страхувальника безоплатно видати йому новий бланк такого повідомлення;

3.4.8. протягом десяти робочих днів з дня отримання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду направити свого представника (працівника або експерта) на місце настання страхового випадку та/або до місцезнаходження пошкодженого майна для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків;

3.4.9. відшкодувати потерпілому витрати на проведення експертизи (дослідження), якщо представник Страховика не з'явився протягом десяти робочих днів з дня отримання Страховиком повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду і потерпілий самостійно обрав експерта для визначення розміру шкоди;

3.4.10. протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, за наявності документів, зазначених у пункті 7.1.4. Загальних умов, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування та виплатити його або вмотивоване рішення про відмову у здійсненні страхового відшкодування;

3.4.11. протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення направити заявнику письмове повідомлення про прийняте рішення;

3.4.12. протягом трьох робочих днів з дня прийняття рішення про відмову у здійсненні страхової виплати направити заявнику письмове повідомлення про прийняте рішення з обґрунтуванням причин відмови;

3.4.13. в разі прострочення виплати страхового відшкодування з його вини, за кожен день прострочення сплатити пеню особі, яка має право на отримання такого відшкодування, з розрахунку подвійної облікової ставки Національного банку України, яка діє протягом періоду, за який нараховується пеня;

3.4.14. виконувати інші обов'язки, встановлені законодавством України.

3.5. За невиконання та/або неналежне виконання умов договору страхування Страховик, Страхувальник, водій забезпеченого транспортного засобу та особа, яка має право на отримання страхового відшкодування несуть відповідальність згідно з законодавством України.

3.5.1. У разі якщо Страховик здійснив страхове відшкодування за шкоду, заподіяну під час використання забезпеченого транспортного засобу, у сфері, що передбачає більше значення коригуючого коефіцієнта, ніж визначено договором страхування, чи з порушенням умов, передбачених пунктом 13.2 статті 13 Закону про ОЦВ (при укладенні договору страхування із застосуванням такого пункту), то особа, відповідальна за шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, зобов'язана компенсувати Страховику 50 відсотків виплаченого страхового відшкодування.

3.5.2. У разі якщо невиконання (неналежне виконання) особою, відповідальність якої застрахована, водієм забезпеченого транспортного засобу призвело до порушення строку здійснення страхового відшкодування, Страховик має право вимагати від такої особи компенсацію в розмірі 20 відсотків виплаченого страхового відшкодування.

3.6. Страховик після виплати страхового відшкодування має право подати регресний позов:

3.6.1. до Страхувальника або водія забезпеченого транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду:

а) якщо він керував транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції;

б) якщо він керував транспортним засобом без права на керування транспортним засобом відповідної категорії;

в) якщо він після дорожньо-транспортної пригоди за його участю самовільно залишив місце пригоди чи відмовився від проходження відповідно до встановленого порядку огляду щодо стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, або вжив алкоголь, наркотики чи лікарські препарати, виготовлені на їх основі (крім тих, що входять до офіційно затвердженого складу аптечки або призначені медичним працівником);

г) якщо дорожньо-транспортна пригода визначена в установленому порядку безпосереднім наслідком невідповідності технічного стану та обладнання транспортного засобу існуючим вимогам Правил дорожнього руху;

г) якщо він не повідомив Страховика у строки і за умов, визначених у підпункті 7.1.1.4. Загальних умов;

д) якщо страховий випадок настав з використанням забезпеченого транспортного засобу в період, не передбачений договором страхування (при укладенні договору страхування з умовою використання транспортного засобу в період, передбачений договором страхування);

3.6.2. до підприємства, установи, організації, що відповідає за стан дороги, якщо заподіяна у результаті дорожньо-транспортної пригоди шкода виникла з їх вини;

3.6.3. до особи, яка заподіяла шкоду навмисно.

4. ВИНЯТКИ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

4.1. Відповідно до Закону про ОЦВ Страховик не відшкодовує:

4.1.1. шкоду, заподіяну при експлуатації забезпеченого транспортного засобу, але за спричинення якої не виникає цивільно-правової відповідальності відповідно до закону;

4.1.2. шкоду, заподіяну забезпеченому транспортному засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;

4.1.3. шкоду, заподіяну життю та здоров'ю пасажирів, які знаходилися у забезпеченому транспортному засобі, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду, та які є застрахованими відповідно до пункту 6 статті 7 Закону України «Про страхування»;

4.1.4. шкоду, заподіяну майну, яке знаходилося у забезпеченому транспортному засобі, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;

4.1.5. шкоду, заподіяну при використанні забезпеченого транспортного засобу під час тренувальної поїздки чи для участі в офіційних змаганнях;

4.1.6. шкоду, яка прямо чи опосередковано викликана чи якій сприяли іонізуюча радіація, викликане довільним ядерним паливом радіоактивне отруєння, радіоактивна, токсична, вибухова чи в іншому відношенні небезпечна властивість довільної вибухової ядерної сполуки чи її ядерного компонента;;

4.1.7. шкоду, пов'язану із втратою товарної вартості транспортного засобу;

4.1.8. шкоду, заподіяну пошкодженням або знищенням внаслідок дорожньо-транспортної пригоди антикварних речей, виробів з коштовних металів, коштовного та напівкоштовного каміння, біжутерії, предметів релігійного культу, картин, рукописів, грошових знаків, цінних паперів, різного роду документів, філателістичних, нумізматичних та інших колекцій;

4.1.9. шкоду, заподіяну в результаті дорожньо-транспортної пригоди, якщо вона відбулася внаслідок масових заворушень і групових порушень громадського порядку, військових конфліктів, терористичних актів, стихійного лиха, вибуху боєприпасів, пожежі транспортного засобу, не пов'язаної з цією пригодою;

4.1.10. шкоду, заподіяну життю та здоров'ю водія забезпеченого транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду.

5. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ. ПОРЯДОК ВІДМОВИ ВІД ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

5.1. Страховик укладає договір страхування на підставі ліцензії серія АГ № 569236 від 14.01.2011 на здійснення діяльності за класом страхування 10 «Страхування відповідальності, яка виникає внаслідок використання наземного транспортного засобу (у тому числі відповідальності перевізника)», ризик у межах класу страхування – страхування відповідальності власників наземних транспортних засобів, що здійснюється відповідно до Закону про ОЦВ.

5.2. При укладанні договору страхування Страховик зобов'язаний дотримуватися такого:

5.2.1. Самостійно встановлювати індивідуальний розмір страхового платежу шляхом добутку базового платежу та відповідних коригуючих коефіцієнтів.

5.2.2. Посвідчувати факт укладання договору страхування шляхом надання поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, зразок якого затверджено Уповноваженим органом за поданням МТСБУ, у паперовій формі або шляхом надсилання візуальної форми страхового поліса з відображенням даних електронними засобами у формі, придатній для сприйняття його змісту людиною та відтворення на папері.

5.2.3. Заповнювати поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів відповідно до порядку заповнення поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, який встановлюється МТСБУ.

5.2.4. Договір страхування набирає чинності з моменту, зазначеного в полісі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, що посвідчує укладання такого договору, крім електронних договорів страхування. Електронний договір страхування набирає чинності з початку строку його дії, що зазначений у страховому полісі, але не раніше дати його реєстрації у єдиній централізованій базі даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

5.3. При укладанні електронного договору страхування Страховик зобов'язаний:

5.3.1. Дотримуватися вимог законодавства, що регулює організаційно-правові засади діяльності у сфері електронної комерції.

5.3.2. На вимогу Страхувальника надати візуальну форму страхового поліса, що підтверджує укладення електронного договору страхування, відтворену на папері та засвідчену підписом уповноваженої особи Страховика.

5.6. Інформація, що має істотне значення для оцінки страхового ризику, яку надає Страхувальник має бути повною, достовірною та актуальною на дату укладання договору страхування.

5.7. Перелік інформації, яку Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховику (страховому посереднику) перед укладенням договору страхування та яка має істотне значення для прийняття Страховиком рішення про укладення договору страхування, та/або про розмір страхової премії за договором страхування, включаючи:

5.7.1. відомості про об'єкт страхування, а саме:

- Страхувальник (фізична чи юридична особа);
- власник транспортного засобу (фізична чи юридична особа);
- про транспортний засіб, щодо якого Страхувальник має намір укласти договір (його тип; державний номерний знак; марка та модель; рік випуску; VIN або, у разі його відсутності, номер кузова (шасі, рами); населений пункт в якому зареєстрований (проживає) власник транспортного засобу (фізична особа) або знаходиться власник-юридична особа відповідно до документа про реєстрацію транспортного засобу; чи використовується він для надання послуг із перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом загального користування або для надання послуг із перевезення пасажирів та їх багажу на таксі; чи підлягає він обов'язковому технічному контролю (ОТК) і якщо так, то інформація про чинний протокол ОТК та дата наступного ОТК);

- запланована дата початку дії договору страхування та строк страхування;

- чи планується використовувати транспортний засіб, щодо якого Страхувальник має намір укласти договір, протягом повного строку страхування та перелік місяців, в яких транспортний засіб не планується використовувати (у разі наявності бажання укласти договір страхування з обмеженим періодом використання транспортного засобу протягом року).

5.7.2. інформацію про чинні договори страхування, укладені щодо об'єкта страхування;

5.7.3. обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення імовірності та вірогідності настання страхового випадку і розміру можливих збитків);

5.7.4. інформацію про наявність на законних підставах або на підставі інших правовідносин страхового інтересу щодо об'єкта страхування.

5.8. Страхувальник має право протягом 30 календарних днів з дня укладення договору страхування відмовитися від такого договору без пояснення причин, крім:

- договорів страхування, строк дії яких становить менше 30 календарних днів;

- випадків, якщо повідомлено про настання події, що має ознаки страхового випадку, за цим договором страхування.

5.9. Про намір відмовитися від договору страхування Страхувальник повинен повідомити Страховика заявою у письмовій (електронній) формі та вказати банківські реквізити, на які Страховик має повернути сплачену Страхувальником страхову премію за таким договором страхування.

5.10. У разі відмови Страхувальника від договору страхування, згідно з пункт 5.8. цих Загальних умов, Страховик повертає Страхувальнику сплачену страхову премію повністю протягом 15 робочих днів після отримання відповідної заяви Страхувальника, за умови що протягом цього періоду не відбулася подія, що має ознаки страхового випадку.

6. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН, ДОСТРОКОВОГО ПРИПИНЕННЯ ЧИ РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ, ЇХ ПРАВОВІ НАСЛІДКИ

6.1. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи Страхувальника

6.1.1. Дія договору страхування може бути достроково припинена:

6.1.1.1. за письмовою вимогою Страхувальника, про що він зобов'язаний повідомити Страховика не пізніше ніж за 30 днів до бажаної дати дострокового припинення дії договору страхування та надати оригінал поліса Страховику (якщо договір був укладений в паперовій формі);

6.1.1.2. у разі виходу транспортного засобу з володіння Страхувальника проти його волі або знищення транспортного засобу;

6.1.1.3. з інших підстав, передбачених законом.

6.2. У разі дострокового припинення договору страхування Страховик вилучає страховий поліс (якщо договір був укладений в паперовій формі) та анулює його і за умови відсутності виплат страхового відшкодування за цим договором повертає Страхувальнику частку страхового платежу, яка обчислюється пропорційно до періоду страхування, що залишився до закінчення строку дії договору, з утриманням, у передбачених законом випадках, понесених витрат на ведення справи. Якщо відмова Страхувальника від договору обумовлена порушенням умов договору Страховиком, Страховик повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі у повному обсязі.

6.3. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи Страховика

6.3.1. Дія договору може бути припинена в односторонньому порядку з ініціативи Страховика у разі, якщо виплачена сума відшкодування за чинним договором перевищила агрегатну страхову суму.

Агрегатна страхова сума визначається додаванням страхових сум за шкоду, заподіяну життю і здоров'ю, та за шкоду, заподіяну майну потерпілих, на одного потерпілого.

У цьому випадку Страховик зобов'язаний письмово повідомити Страхувальника протягом 24 годин. Договір вважається дійсним протягом 10 календарних днів з дня надіслання повідомлення щодо припинення договору.

6.4. Чинність договору страхування у разі ліквідації Страховика

6.4.1. У разі ліквідації Страховика, правонаступника якого встановлено, договори страхування зберігають свою силу до закінчення строку дії такого договору.

6.4.2. У разі ліквідації Страховика за його власним рішенням визначені договором обов'язки Страховика виконує ліквідаційна комісія.

6.4.3. У разі ліквідації Страховика за рішенням визначених законом органів обов'язки за договорами страхування виконує ліквідаційна комісія. Обов'язки Страховика за такими договорами, для виконання яких у Страховика, що ліквідується, недостатньо коштів та/або майна, приймає на себе МТСБУ. Виконання обов'язків у повному обсязі гарантується коштами відповідного централізованого страхового резервного фонду МТСБУ на умовах, визначених Законом про ОЦВ.

6.5. Чинність договору страхування у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу

6.5.1. У разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу договір страхування зберігає чинність до закінчення строку його дії.

6.5.2. У разі відчуження забезпеченого транспортного засобу права та обов'язки Страхувальника переходять до особи, яка прийняла такий транспортний засіб у свою власність.

6.5.3. У разі смерті Страхувальника-фізичної особи його права та обов'язки за договором страхування переходять до осіб, які одержали забезпечений транспортний засіб у спадщину.

6.5.4. Якщо Страхувальник-юридична особа припиняється і встановлюються його правонаступники, права і обов'язки Страхувальника за договором страхування переходять до правонаступника.

6.6. У разі зміни або виявленні помилок у відображенні деяких ідентифікуючих відомостей договору страхування, як то: прізвища, ім'я/назви Страхувальника, адреси Страхувальника (якщо це не впливає на розмір коригуючого коефіцієнта K2), реквізитів документів, що посвідчують особу Страхувальника, та/або державного реєстраційного знаку (в тому числі у разі його заміни) транспортного засобу, по відношенню до якого був виданий чинний поліс можливе переоформлення поліса. Переоформлення поліса являє собою видачу нового поліса на заміну чинному полісу без зміни сторін договору, забезпеченого транспортного засобу, фінансової складової та істотних умов страхування. Переоформлення поліса також здійснюється при виявленні помилок у відображенні VIN (номера кузова, шасі, рами) забезпеченого транспортного засобу.

При переоформленні поліса усі позиції залишаються без змін, крім відомостей, що змінюються та стали причиною переоформлення та в якості «Дати укладання договору» зазначається дата переоформлення поліса. Якщо договір укладено в паперовій формі, то в розділ «11. Примітки» представником Страховика, який переоформлює поліс, обов'язково вноситься запис наступного змісту: «Переоформлений, на заміну поліса серії № _____».

6.7. Повернення платежів здійснюється Страховиком протягом 15 (п'ятнадцяти) робочих днів після припинення дії договору, якщо інше письмово не погоджено між сторонами договору страхування.

6.8. У разі дострокового припинення дії договору страхування не допускається повернення коштів готівкою, якщо страхові платежі сплачувалися у безготівковій формі.

7. ПОРЯДОК ДІЙ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

7.1. Дії осіб у разі настання дорожньо-транспортної пригоди, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування.

7.1.1. У разі настання дорожньо-транспортної пригоди, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування, водій забезпеченого транспортного засобу, причетний до такої пригоди, зобов'язаний:

7.1.1.1. дотримуватися передбачених правилами дорожнього руху обов'язків водія, причетного до дорожньо-транспортної пригоди;

7.1.1.2. вжити заходів з метою запобігання чи зменшення подальшої шкоди;

7.1.1.3. поінформувати інших осіб, причетних до цієї пригоди, про себе, своє місце проживання, назву та місцезнаходження Страховика та надати відомості про відповідні страхові поліси;

7.1.1.4. невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання дорожньо-транспортної пригоди, письмово надати Страховику, повідомлення про дорожньо-транспортну пригороду встановленого МТСБУ зразка, а також відомості про місцезнаходження свого транспортного засобу та пошкодженого майна, контактний телефон та свою адресу. Якщо водій транспортного засобу з поважних причин не мав змоги виконати зазначений обов'язок, він має підтвердити це документально.

7.1.2. У разі настання дорожньо-транспортної пригоди за участю лише забезпечених транспортних засобів, за умови відсутності травмованих (загиблих) людей, а також за згоди водіїв цих транспортних засобів щодо обставин її скоєння, за відсутності у них ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, ці водії мають право спільно скласти повідомлення про дорожньо-транспортну пригороду.

У такому разі водії транспортних засобів після складення зазначеного в цьому пункті повідомлення мають право залишити місце дорожньо-транспортної пригоди та звільняються від обов'язку інформувати відповідні підрозділи Національної поліції про її настання.

У разі оформлення документів про дорожньо-транспортну пригороду без участі уповноважених на те працівників відповідних підрозділів Національної поліції розмір страхової виплати за шкоду, заподіяну майну потерпілих, не може перевищувати 80 000 гривень.

7.1.3. Водії та власники транспортних засобів, причетних до дорожньо-транспортної пригоди, власники пошкодженого майна зобов'язані зберігати пошкоджене майно (транспортні засоби) у такому стані, в якому воно знаходилося після дорожньо-транспортної пригоди, до тих пір, поки його не огляне призначений Страховиком представник (працівник або експерт), а також забезпечити йому можливість провести огляд пошкодженого майна (транспортних засобів).

Особи, зазначені в цьому пункті, звільняються від обов'язку збереження пошкодженого майна (транспортних засобів) у такому стані, в якому воно знаходилося після дорожньо-транспортної пригоди, у разі якщо не з їхньої вини протягом десяти робочих днів після одержання Страховиком повідомлення про дорожньо-транспортну пригороду його уповноважений представник не прибув до місцезнаходження такого пошкодженого майна.

7.1.4. Для отримання страхового відшкодування потерпілий чи інша особа, яка має право на отримання відшкодування, протягом 30 днів з дня подання повідомлення про дорожньо-транспортну пригороду подає Страховику заяву про страхове відшкодування. У цій заяві має міститися:

– найменування Страховика, якому подається заява;

– прізвище, ім'я, по батькові (найменування) заявника, його місце проживання (фактичне та місце реєстрації) або місцезнаходження;

- зміст майнової вимоги заявника щодо відшкодування заподіяної шкоди та відомості (за наявності), що її підтверджують;
- інформація про вже здійснені взаєморозрахунки осіб, відповідальність яких застрахована, або інших осіб, відповідальних за заподіяну шкоду, та потерпілих;
- підпис заявника та дата подання заяви.

7.1.4.1. До заяви додаються:

- а) паспорт громадянина, а в разі його відсутності інший документ, яким відповідно до законодавства України може посвідчуватися особа заявника, якщо заявником є фізична особа;
- б) документ, що посвідчує право заявника на отримання страхового відшкодування (довіреність, договір оренди, свідоцтво про право на спадщину), у разі якщо заявник не є потерпілим або його законним представником;
- в) довідка про присвоєння одержувачу коштів ідентифікаційного номера платника податку (за умови його присвоєння), якщо заявником є фізична особа;
- г) документ, що підтверджує право власності на пошкоджене майно на день скоєння дорожньо-транспортної пригоди, - у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди, заподіяної майну;
- г) свідоцтво про смерть потерпілого – у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди, пов'язаної із смертю потерпілого;
- д) документи, що підтверджують витрати на поховання потерпілого, - у разі вимоги заявника про відшкодування витрат на поховання потерпілого;
- е) документи, що підтверджують перебування на утриманні потерпілого, його доходи за попередній (до настання дорожньо-транспортної пригоди) календарний рік, розміри пенсій, надані утриманцям внаслідок втрати годувальника, - у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди у зв'язку із смертю годувальника;
- є) відомості про банківські реквізити заявника (за наявності).

Документи, зазначені у підпунктах «а»-«г» цього пункту, надаються для огляду та зняття копії або в копіях, засвідчених заявником. Страховик має право вимагати для огляду оригінали зазначених документів. Решта документів надаються в оригіналі або належним чином оформленій копії. Належно оформленою копією документа є копія, посвідчена органом, установою чи організацією, що його видала, або нотаріально посвідчена або посвідчена особою, якій подається заява про страхове відшкодування.

7.1.5. Страховик зобов'язаний надавати консультаційну допомогу заявнику під час складення заяви і на вимогу заявника зобов'язаний ознайомити його з відповідними нормативно-правовими актами, порядком обчислення страхового відшкодування та документами, на підставі яких оцінено розмір заподіяної шкоди.

7.2. Дії Страховика після отримання інформації про дорожньо-транспортну пригоду, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування.

7.2.1. Страховик зобов'язаний протягом двох робочих днів з дня отримання повідомлення про настання події, що містить ознаки страхового випадку, розпочати її розслідування, у тому числі здійснити запити щодо отримання відомостей, необхідних для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

7.2.2. Протягом 10 робочих днів з дня отримання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду Страховик зобов'язаний направити свого представника (працівника або експерта) на місце настання страхового випадку та/або до місцезнаходження пошкодженого майна для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків.

Якщо представник Страховика не з'явився у визначений строк, потерпілий має право самостійно обрати експерта для визначення розміру шкоди. У такому разі Страховик зобов'язаний відшкодувати потерпілому витрати на проведення експертизи (дослідження).

Для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків Страховиком залучаються його працівники. Страховиком та потерпілими також можуть залучатися експерти або юридичні особи, у штаті яких є експерти.

7.3. Прийняття рішення про здійснення страхового відшкодування.

7.3.1. Страховик, керуючись нормами Закону про ОЦВ, приймає вмотивоване рішення про здійснення страхового відшкодування або про відмову у здійсненні страхового відшкодування. Рішення про здійснення страхового відшкодування приймається у зв'язку з визнанням майнових вимог заявника або на підставі рішення суду, у разі якщо спір про здійснення страхового відшкодування розглядався в судовому порядку. Якщо розмір заподіяної шкоди перевищує страхову суму, розмір страхової виплати за таку шкоду обмежується відповідною страховою сумою.

7.3.2. Страховик протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, за наявності заяви про страхове відшкодування та документів, які мають додаватися до неї, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування зобов'язаний:

– у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими – прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування та виплатити його. Якщо відшкодування витрат на проведення відновлювального ремонту пошкодженого майна (транспортного засобу) з урахуванням зносу здійснюється безпосередньо на рахунок потерпілої особи (її представника), сума, що відповідає розміру оціненої шкоди, зменшується на суму визначеного відповідно до законодавства податку на додану вартість. При цьому доплата в розмірі, що не перевищує суми податку, здійснюється за умови отримання Страховиком документального підтвердження факту оплати проведеного ремонту. Якщо у зв'язку з відсутністю документів, що підтверджують розмір заявленої шкоди, Страховик не може оцінити її загальний розмір, виплата страхового відшкодування здійснюється у розмірі шкоди, оціненої Страховиком. Страховик має право здійснювати виплати без проведення експертизи (у тому числі шляхом перерахування коштів особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна), якщо за результатами проведеного ним огляду пошкодженого майна Страховик і потерпілий досягли згоди про розмір та спосіб здійснення страхового відшкодування і не наполягають на проведенні оцінки, експертизи пошкодженого майна;

– у разі невизнання майнових вимог заявника або з підстав, визначених в пункті 4.1. та/або 10.1. Загальних умов, – прийняти вмотивоване рішення про відмову у здійсненні страхового відшкодування.

7.3.3. Якщо дорожньо-транспортна пригода розглядається в цивільній, господарській або кримінальній справі, перебіг цього строку припиняється до дати, коли Страховику стало відомо про набрання рішенням у такій справі законної сили.

7.3.4. У разі якщо заява про здійснення страхового відшкодування чи інші документи, необхідні для прийняття рішення про здійснення страхового відшкодування, подані з порушенням строку, встановленого Законом про ОЦВ, строк прийняття рішення про здійснення страхового відшкодування та його виплату збільшується на кількість днів такого прострочення.

7.3.5. Протягом трьох робочих днів з дня прийняття відповідного рішення Страховик зобов'язаний направити заявнику письмове повідомлення про прийняте рішення.

7.3.6. Якщо дорожньо-транспортна пригода сталася за участю декількох транспортних засобів, що перебували у з'єднанні між собою (у складі одного транспортного составу або під час буксирування із застосуванням жорсткого зчеплення чи з частковим навантаженням буксируваного транспортного засобу на платформу або на спеціальний опорний пристрій), виплата страхового відшкодування здійснюється страховиком, який уклав договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності щодо тягача, а в разі якщо цей тягач незабезпечений, то виплата здійснюється МТСБУ.

7.3.7. Якщо водії транспортних засобів скористалися правом, передбаченим пунктом 33.2 статті 33 Закону про ОЦВ, страховик відшкодовує виключно шкоду, визначену статтями 29 та 30 цього Закону.

7.3.8. Виплата страхового відшкодування здійснюється безпосередньо потерпілому (іншій особі, яка має право на отримання відшкодування) або погодженим з ним особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна, сплатили страхове відшкодування за договором майнового страхування, лікування потерпілих та інші послуги, пов'язані з відшкодуванням збитків.

7.3.9. Страховик здійснює компенсацію витрат Страхувальника або особи, відповідальність якої застрахована, за умови, що такі витрати здійснюються за згодою Страховика. У компенсації витрат може бути відмовлено повністю або частково, якщо такі витрати здійснені без попереднього погодження із Страховиком.

7.3.10. Виплата страхового відшкодування здійснюється шляхом безготівкового розрахунку.

7.3.11. Рішення Страховика про здійснення або відмову у здійсненні страхового відшкодування може бути оскаржено Страхувальником чи особою, яка має право на відшкодування, у судовому порядку.

8. ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЩО ПІДТВЕРДЖУЮТЬ НАСТАННЯ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ І РОЗМІР ЗБИТКІВ

8.1. Документами що підтверджують настання страхового випадку є:

8.1.1. укладений зі Страховиком договір страхування;

8.1.2. повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду встановленого МТСБУ зразка – якщо водії транспортних засобів скористалися правом, передбаченим пунктом 33.2 статті 33 Закону про ОЦВ;

8.1.3. довідка про дорожньо-транспортну пригоду, форма та порядок видачі якої встановлюється Міністерством внутрішніх справ України (надається на письмовий запит Страховика відповідним підрозділом Національної поліції);

8.1.4. довідка про тимчасову втрату працездатності (лікування), форма та порядок видачі якої встановлюється Міністерством охорони здоров'я України, документи закладу охорони здоров'я, який містить відомості про діагноз, лікування та прогноз хвороби потерпілого, висновки судово-медичної експертизи, а також іншу інформацію, необхідну для вирішення питання щодо здійснення страхового відшкодування;

8.1.5. документи, що підтверджують ступінь втрати професійної чи загальної працездатності потерпілого;

8.1.6. документи щодо обставин скоєння дорожньо-транспортної пригоди, розміру заподіяної та відшкодованої шкоди;

8.1.7. письмове повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду за формою, встановленою Страховиком;

8.1.8. акт/протокол огляду транспортного засобу

8.1.9. акт/протокол огляду пошкодженого майна;

8.1.10. звіт чи висновок про оцінку, виконаний оцінювачем або експертом відповідно до законодавства – у разі заподіяння шкоди, пов'язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей;

8.1.11. рішення суду – у разі якщо спір про здійснення страхового відшкодування розглядався в судовому порядку;

8.1.12. висновок, акт, заключення працівників Страховика та/або залучених експертів;

8.1.13. документи ремонтної організації/станції технічного обслуговування (рахунки та калькуляції та акти виконаних робіт), які підтверджують необхідні витрати на відновлювальний ремонт пошкодженого транспортного засобу;

8.1.14. чек, квитанція, інші документи, що підтверджують витрати на евакуацію транспортного засобу до стоянки та на послуги стоянки та акт виконаних робіт із зазначенням маршруту слідування;

8.1.15. заява про страхове відшкодування із долученням документів, які перелічені у підпункті 7.1.4.1. цих Загальних умов.

9. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКУ ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

9.1. Відшкодування шкоди, заподіяної третій особі.

9.1.1. У разі настання страхового випадку Страховик у межах страхових сум, зазначених у страховому полісі, відшкодовує у встановленому Законом про ОЦВ порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

9.1.2. Відповідно до Закону про ОЦВ потерпілим-юридичним особам Страховик відшкодовує виключно шкоду, заподіяну майну.

9.2. Відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю потерпілого.

9.2.1. Шкодою, заподіяною життю та здоров'ю потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, є:

- шкода, пов'язана з лікуванням потерпілого;
- шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим;
- шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим;
- моральна шкода, що полягає у фізичному болю та стражданнях, яких потерпілий-фізична особа зазнав у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я;
- шкода, пов'язана із смертю потерпілого.

9.3. Відшкодування шкоди, пов'язаної з лікуванням потерпілого.

9.3.1. У зв'язку з лікуванням потерпілого відшкодовуються обґрунтовані витрати, пов'язані з доставкою, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням, протезуванням та реабілітацією потерпілого у відповідному закладі охорони здоров'я, медичним піклуванням, лікуванням у домашніх умовах та придбанням лікарських засобів.

Витрати, пов'язані з лікуванням потерпілого в іноземній державі, відшкодовуються, якщо лікування було узгоджено з особою, яка має здійснити страхове відшкодування.

Зазначені в цьому пункті витрати та необхідність їх здійснення мають бути підтверджені документально відповідним закладом охорони здоров'я.

9.3.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування за шкоду, пов'язану з лікуванням потерпілого, становить 1/30 розміру мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленої законом на дату настання страхового випадку, за кожний день лікування, підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я, але не більше 120 днів.

9.3.3. Якщо Страховику не надані документи, що підтверджують розмір витрат, зазначених у підпункті 9.3.1. або їх документально підтверджений розмір є меншим, ніж мінімальний розмір, визначений відповідно до підпункту 9.3.2., Страховик здійснює відшкодування у розмірі, визначеному в підпункті 9.3.2.

9.4. Шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим.

9.4.1. У зв'язку з тимчасовою втратою працездатності потерпілим відшкодовуються не отримані доходи за підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я час втрати працездатності. Доходи потерпілого оцінюються в таких розмірах:

– для працюючої особи (особи, яка працює за трудовим договором) - неотримана середня заробітна плата, обчислена відповідно до норм законодавства України про працю;

– для особи, яка забезпечує себе роботою самостійно, - неотримані доходи, які обчислюються як різниця між доходом за попередній (до дорожньо-транспортної пригоди) календарний рік та доходом, отриманим у тому календарному році, коли особа була тимчасово непрацездатною;

– для непрацюючої повнолітньої особи - допомога у розмірі, не меншому мінімальної заробітної плати, встановленої чинним законодавством.

9.4.2. Якщо особа була в зазначеному статусі менше вказаних розрахункових термінів, то до уваги береться середньомісячний доход з розрахунку суми сукупного доходу такої особи за попередній до настання страхового випадку календарний рік та доход протягом фактичного терміну (повні місяці) перебування особи в зазначеному статусі.

9.5. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим.

9.5.1. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відшкодовується у розмірах, визначених відповідно до Цивільного кодексу України.

9.5.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування за шкоду, пов'язану із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, становить:

– у разі встановлення I групи інвалідності – 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

– у разі встановлення II групи інвалідності – 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

– у разі встановлення III групи інвалідності – 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;

– у разі визнання неповнолітньої (малолітньої) особи дитиною з інвалідністю – 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку.

9.5.3. Якщо Страховику не надані документи, що підтверджують розмір шкоди, пов'язаної із стійкою втратою працездатності потерпілим, або цей розмір є меншим, ніж мінімальний розмір, визначений відповідно до підпункту 9.5.2., Страховик здійснює відшкодування в розмірі, визначеному у підпункті 9.5.2.

9.6. Відшкодування моральної шкоди, заподіяної потерпілому.

9.6.1. Страховиком відшкодовується потерпілому-фізичній особі, який зазнав ушкодження здоров'я під час дорожньо-транспортної пригоди, моральна шкода у розмірі 5 відсотків страхової виплати за шкоду, заподіяну здоров'ю.

9.7. Шкода, пов'язана із смертю потерпілого.

9.7.1. Страхове відшкодування виплачується, якщо смерть потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди настала протягом одного року після дорожньо-транспортної пригоди та є прямим наслідком цієї дорожньо-транспортної пригоди.

9.7.2. Страховик здійснює відшкодування шкоди, заподіяної смертю потерпілого, на умовах, встановлених статтею 1200 Цивільного кодексу України, кожній особі, яка має право на таке відшкодування, рівними частинами. Загальний розмір страхового відшкодування утриманням одного померлого не може бути меншим, ніж 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

9.7.3. Страховик відшкодовує моральну шкоду, заподіяну смертю фізичної особи, її чоловіку (дружині), батькам (усиновлювачам) та дітям (усиновленим). Загальний розмір такого страхового

відшкодування цим особам стосовно одного померлого становить 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законодавством на день настання страхового випадку, і виплачується рівними частинами.

9.7.4. Страховик здійснює відшкодування особі, яка здійснила витрати на поховання та на спорудження надгробного пам'ятника, за умови надання Страховику документів, що підтверджують такі витрати, та пред'явлення оригіналу свідоцтва про смерть. Загальний розмір такого відшкодування стосовно одного померлого не може перевищувати 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

9.7.5. Відшкодування шкоди, пов'язаної із смертю потерпілого, може бути виплачено у вигляді одноразової виплати. Загальний розмір усіх здійснених страхових відшкодувань за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю однієї особи, не може перевищувати страхову суму за таку шкоду.

9.8. Шкода, заподіяна майну.

9.8.1. Шкода, заподіяна в результаті дорожньо-транспортної пригоди майну потерпілого, – це шкода, пов'язана:

- з пошкодженням чи фізичним знищенням транспортного засобу;
- з пошкодженням чи фізичним знищенням доріг, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху;
- з пошкодженням чи фізичним знищенням майна потерпілого;
- з проведенням робіт, які необхідні для врятування потерпілих у результаті дорожньо-транспортної пригоди;
- з пошкодженням транспортного засобу, використаного для доставки потерпілого до відповідного закладу охорони здоров'я, чи забрудненням салону цього транспортного засобу;
- з евакуацією транспортних засобів з місця дорожньо-транспортної пригоди.

9.9. Шкода, пов'язана з пошкодженням транспортного засобу.

9.9.1. У зв'язку з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу, розрахованого у порядку, встановленому законодавством, включаючи витрати на усунення пошкоджень, зроблених навмисно з метою порятунку потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання того власника чи законного користувача транспортного засобу, який керував транспортним засобом у момент дорожньо-транспортної пригоди, чи до місця здійснення ремонту на території України. Якщо транспортний засіб необхідно, з поважних причин, помістити на стоянку, до розміру шкоди додаються також витрати на евакуацію транспортного засобу до стоянки та плата за послуги стоянки.

9.9.2. У разі оформлення документів про дорожньо-транспортну пригоду без участі уповноважених на те працівників відповідних підрозділів Національної поліції розмір страхової виплати за шкоду, заподіяну транспортним засобом потерпілих, не може перевищувати 80 000 гривень.

9.10. Шкода, пов'язана з фізичним знищенням транспортного засобу.

9.10.1. Транспортний засіб вважається фізично знищеним, якщо його ремонт є технічно неможливим чи економічно необґрунтованим. Ремонт вважається економічно необґрунтованим, якщо передбачені згідно з звітом (актом) чи висновком про оцінку, виконаним оцінювачем або експертом відповідно до законодавства, витрати на відновлювальний ремонт транспортного засобу перевищують вартість транспортного засобу до дорожньо-транспортної пригоди.

9.10.2. Якщо транспортний засіб вважається знищеним, його власнику відшкодовується різниця між вартістю транспортного засобу до та після дорожньо-транспортної пригоди, а також витрати на евакуацію транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди.

9.11. Шкода, пов'язана з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей.

9.11.1. Розмір шкоди, пов'язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей, визначається на підставі звіту, акта чи висновку про оцінку, виконаного оцінювачем або експертом відповідно до законодавства.

9.12. У разі якщо відповідальними за заподіяння неподільної шкоди взаємопов'язаними, сукупними діями є декілька осіб, розмір страхового відшкодування за кожною з таких осіб визначається шляхом поділу розміру заподіяної шкоди на кількість таких осіб.

10. ПІДСТАВИ ВІДМОВИ У ВИПЛАТІ СТРАХОВОГО ВІДШКОДУВАННЯ

10.1. Підставою для відмови у здійсненні страхового відшкодування є:

10.1.1. навмисні дії особи, відповідальність якої застрахована (Страховальника), водія транспортного засобу або потерпілого, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на осіб, дії яких пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, вчинені у стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або під час захисту майна, життя, здоров'я. Кваліфікація дій таких осіб встановлюється відповідно до закону;

10.1.2. вчинення особою, відповідальність якої застрахована (Страховальником), водієм транспортного засобу умисного кримінального правопорушення, що призвело до страхового випадку;

10.1.3. невиконання потерпілим або іншою особою, яка має право на отримання відшкодування, своїх обов'язків, визначених Законом про ОЦВ, якщо це призвело до неможливості Страховика встановити факт дорожньо-транспортної пригоди, причини та обставини її настання або розмір заподіяної шкоди;

10.1.4. неподання заяви про страхове відшкодування впродовж одного року, якщо шкода заподіяна майну потерпілого, і трьох років, якщо шкода заподіяна здоров'ю або життю потерпілого, з моменту скоєння дорожньо-транспортної пригоди;

11. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

11.1. Усі спори щодо виконання умов договору страхування вирішуються шляхом переговорів.

11.2. Претензії та скарги щодо надання страхових послуг за договором страхування приймаються Страховиком у письмовому вигляді, шляхом направлення їх на адресу Страховика:

04112, м. Київ, вул. Дегтярівська, 62 (в електронному вигляді на адресу електронної пошти: for-pzu@pzu.com.ua).

11.3. При неможливості врегулювання спірних питань шляхом переговорів, справа розглядається у судовому порядку згідно з законодавством України.

12. КОНТАКТНІ ДАНІ ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ:

Контакт-центр Страховика за номером телефону 311 (абонентам МТС та Київстар) або 0-800-50-311-5 (безкоштовно), або (044) 537-6-311.

Поштова адреса: вул. Дегтярівська, 62, м. Київ, 04112, Україна